

Zitting 1981

17 041

Technische herziening van de Successiewet 1956

A

ONTWERP VAN WET

Artikel I, onderdeel V (artikel 40 Successiewet 1956). De oorspronkelijke tekst bevatte een derde lid, dat is overgebracht naar onderdeel AD als artikel 52, tweede lid.

Artikel I, onderdeel Z (artikel 45 Successiewet 1956) luidde:

Z. Artikel 45, eerste lid, wordt vervangen door:

1. De inspecteur stelt de termijn voor het doen van aangifte voor het recht van successie en voor het recht van overgang vast dat deze niet eerder verstrijkt dan acht maanden na het overlijden of na de schenking.

Artikel I, onderdeel AD (artikel 52 Successiewet 1956). Aan de oorspronkelijke tekst is toegevoegd een tweede lid (zie hiervoor bij onderdeel V).

Artikel I, onderdeel AL (artikel 63 Successiewet 1956) luidde:

AL. In artikel 63 worden de volgende wijzigingen aangebracht;

1. In het eerste en derde lid vervalt telkens «boeten en».

2. Aan het tweede lid wordt, onder vervanging van de punt aan het slot door een komma, toegevoegd: alsmede de tijd gedurende welke uitstel is verleend voor het indienen van een aangifte of voor de betaling.

OORSPRONKELIJKE TEKST VAN ONDERDELEN VAN HET ONTWERP VAN WET EN VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING, ZOALS DIE AAN DE RAAD VAN STATE TER ADVISERING ZIJN AANGEBODEN, VOOR ZOVER DAARIN NADIEN WIJZIGINGEN ZIJN AANGEBRACHT

3. In het vierde lid wordt «, de terzake verschuldigde boeten en de kosten van vervolging» vervangen door: en de terzake verschuldigde kosten van vervolging.

MEMORIE VAN TOELICHTING

Aan de toelichting op artikel I, onderdeel M (artikel 21 Successiewet 1956) is de zesde alinea toegevoegd.

De eerste volzin van de vierde alinea van de toelichting op artikel I, onderdeel P (artikel 33 Successiewet 1956) luidde:

De hierboven geschetste diepere achtergronden van de onderhavige vrijstelling hebben naar mijn mening in het huidige tijdsgewricht weinig of geen betekenis meer.

De laatste twee volzinnen van deze alinea zijn toegevoegd.

Aan de toelichting op artikel I, onderdeel S (artikel 37 Successiewet 1956) is de tweede alinea toegevoegd.

De toelichting op artikel I, onderdeel V (artikel 40 Successiewet 1956) luidde:

Zoals bij artikel 36 is opgemerkt, kan het huidige artikel 40 van de Successiewet 1956 vervallen.

Het voorgestelde nieuwe artikel 40 komt wat het eerste en derde lid

betreft, overeen met artikel 42 van het ontwerp Successiewet 1964. De Algemene wet inzake rijksbelastingen kent niet de mogelijkheid voor de inspecteur om een aangiftebiljet uit te reiken aan de schenker, daar deze geen belastingplichtige is. Verwezen wordt naar bladzijde 19 van de memorie van toelichting op het ontwerp van 1964.

Aan de toelichting op artikel I, onderdeel AD (artikel 52 Successiewet 1956) zijn de tweede en vierde alinea toegevoegd.

Aan de toelichting op artikel I, onderdeel AK (artikel 62 Successiewet 1956) is de laatste alinea toegevoegd.

De toelichting op artikel III (artikel 38 Algemene wet inzake rijksbelastingen) luidde:

In navolging van het ontwerp Successiewet 1964 wordt bij dit artikel voorgesteld artikel 38 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen uit te breiden. Met instemming haal ik de toelichting bij artikel 61 van genoemd ontwerp aan.

Ten einde de in de successiewet voorkomende bepalingen met betrekking tot het voorkomen van dubbele belasting te kunnen handhaven is het noodzakelijk voor deze bepalingen een wettelijke basis te scheppen. Hierbij is ervan uitgegaan dat het gewenst is, evenals zulks voor de andere belastingwetten die onder de werkingsfeer

van de Algemene wet inzake rijksbelastingen vallen het geval is, die wettelijke basis in de Algemene wet op te nemen. In verband daarmee was het noodzakelijk artikel 38 van die wet in ieder geval zodanig te wijzigen dat de daarin vervatte bepalingen voor het successierecht toepassing zouden kunnen vinden. Een uitbreiding van de in het artikel vervatte opsommingen zou echter de redactie verder hebben verzaamd. Bovendien is het te verwachten dat ook dan, gelet op de overige belastingen die nog aan de Algemene wet moeten worden aangepast, geen definitieve tekst zou zijn verkregen. Daarom is er de voorkeur aan gegeven de tekst van artikel 38 van de Algemene wet thans een algemene vorm te geven, waarbij ter vereenvoudiging de voor elke belasting afzonderlijk omschreven voorwaarde, dat er enige binding moet zijn tussen het voorwerp van de belasting en het buitenland, is vervallen. In dit verband zij er voorts op gewezen dat op dit terrein ook de Belastingregeling voor het Koninkrijk een rol zal spelen.